

Pete László tudományos munkássága

Pete László a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban érettségizett 1990-ben, majd a Kossuth Lajos Tudományegyetemen végzett történelem-latin (1996) és olasz nyelv és irodalom (1997) szakon. Két OTDK I. és egy III. helyezését köszönhetően 1997-ben Pro Scientia Aranyérem kitüntetésben részesült. A Debreceni Egyetemen szerzett doktori (PhD) fokozatot 2001-ben a történelemtudomány területén, majd 2011-ben ugyanebben az intézményben habilitált, 2021-ben pedig az MTA doktora lett.

1998 óta oktat a Debreceni Egyetemen. Az Olasz Tanszék vezetője, a Mediterrán Nyelvek és Kultúrák Intézete, valamint az Idegennyelvi Központ igazgatója. Az Olasz Tanszéken latin nyelvet, országismeretet, olasz történelmet, kapcsolattörténetet, fordítási gyakorlatot és olasz kultúrtörténetet tanít, órát tart a fordító és tolmács mesterszakon, az osztatlan tanárképzésben, továbbá kari értelmiségi modulokat is hirdet az olasz maffia témakörében. 124 szakdolgozat készült a vezetésével, 10 TDK dolgozat témavezetője volt, két hallgatója OTDK I. helyezést ért el és Pro Scientia Aranyérmet kapott. A Debreceni Egyetem Tehetséggondozó Programjának (DETEP) a tutora, a Hatvani István Szakkollégium tanácstagja. A Történelmi és Néprajzi Doktori Iskola törzstagja, három PhD hallgatója sikeresen megvédte a disszertációját. Közel két évtizeden keresztül a BTK Tudományos Diákköri Tanácsának elnöke, a DETEP kari koordinátora és a DE Szenátusa Teheségtanácsának a tagja volt, jelenleg az Országos Tudományos Diákköri Tanács Humán Szakmai Bizottságának az elnöke. A Firenzei Tudományegyetemmel folytatott két diplomát adó kettős képzés debreceni kidolgozója és koordinátora. Oktatói mobilitási program keretében és meghívott előadóként több mint 15 alkalommal külföldön is tanított, a Sapienza Università di Roma és az Università degli Studi di Cagliari *visiting professor* volt.

Kutatásai középpontjában a 19. századi, elsősorban 1848–1867 közötti magyar–olasz kapcsolatok történetének feltárása és elemzése áll alapvetően a magyar és az olasz levéltári forrásanyag együttes felhasználásával. Magyarországon és Olaszországban egyaránt kiadott monografikus feldolgozást készített az 1848–1849. évi magyar–olasz kapcsolatokról, amelyben Alessandro Monti ezredes életrajzának, valamint a magyar és az olasz légiók szervezésének és alkalmazásának rekonstruálása mellett végigkövette a magyar negyvennyolc olaszországi visszhangjának változását és a magyarsággép itáliai alakulását a szabadságharc során, nem különben a diplomáciai próbálkozások és kapcsolatok dinamikáját. A Giuseppe Garibaldi hadseregében szolgáló magyar parancsnokok katonai karrierjének és olaszországi részvételének komparatív bemutatása mellett megírta a legismertebb magyar garibaldista, Türr István tábornok forráskritikán alapuló életrajzát, amely olasz könyvkiadónál is megjelent. Az olaszországi magyar emigráció témakörénél maradva a magyar légió hányatott története eddig szinte teljesen ismeretlen aspektusának, a légió *brigantaggio* elleni harcának feldolgozásával egészítette ki a 19. századi magyar–olasz közös múlttra vonatkozó kutatásait. 2023-ban látott napvilágot az Olaszország történetét a kezdetektől napjainkig feldolgozó monográfiája.

Több magyar és külföldi tudományos folyóirat szerkesztőbizottsági tagja, könyvsorozat alapítója és szerkesztője. Tudományos közleményeinek a száma 138, ebből 11 monográfia, 2 külföldi kiadónál. Független hivatkozásainak a száma 506, Hirsch-indexe 12. A római székhelyű *Istituto per la Storia del Risorgimento Italiano*, a *Società Italiana di Storia Militare*, továbbá a nápolyi *Società scientifica Italiana degli Studi su Mafie e Antimafia* tagja. Rendszeresen tart tudományos előadásokat külföldi és magyarországi konferenciákon. Nemzetközi kutatócsoport és tudományos tanácsadó testületek tagja, tudományos folyóiratok felkért bírálója.